

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 04/12/2017
Αριθμ. Αποφ.: 2333

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258
E-Mail : ded.thess1@n3.syzefxis.gov.gr
Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ.Της Απόφασης ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*»

4. Την με ημερομηνία-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή τουτου, με ΑΦΜ, κατοίκου, κατά των με αριθμ.-2017 πράξεων επιβολής προστίμων διαχειριστικής περιόδου 01/01-

31/12/2004 και της συνημμένης σε αυτά σχετικής έκθεσης ελέγχου της Δ.Ο.Υ., η οποία εκδόθηκε εις βάρος της Κοινοπραξίας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τη με ημερομηνία**2017** Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία ζητείται η απόρριψη της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7'- Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από**-2017** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την αριθμό**-2017** οριστική πράξη επιβολής προστίμου διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ....., επιβλήθηκε σε βάρος της Κοινοπραξίας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, πρόστιμο ύψους 300,00 €, λόγω ανακριβούς υποβολής συγκεντρωτικής κατάστασης προμηθευτών χρήσης 2004, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 20 παρ. 1 & 3 του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.) που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 7 παρ. 3ζ' του ν. 4337/2015.

Με την αριθμό**-2017** οριστική πράξη επιβολής προστίμου διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., επιβλήθηκε σε βάρος της Κοινοπραξίας με την επωνυμία με ΑΦΜ, πρόστιμο ύψους 34.736,30 €, καθότι ζήτησε και καταχώρησε στα τηρούμενα βιβλία της ένα εικονικό ως προς τη συναλλαγή φορολογικό στοιχείο καθαρής αξίας 86.840,75 € πλέον Φ.Π.Α. ύψους 15.631,35 € κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 12 παρ. 1,9, 10, 11 και 14, 18 παρ. 1, 2 και 9 και 30 παρ. 4, 7 του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.) που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 7 παρ. 3β' του ν. 4337/2015.

Οι ανωτέρω πράξεις εκδόθηκαν, βάσει της από**-2017 Έκθεσης ελέγχου Κ.Β.Σ.**, κατόπιν σχετικού ελέγχου που διενήργησε η Δ.Ο.Υ., στην Κοινοπραξία με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, δυνάμει της**-2013** αρχικής και μετέπειτα τροποποιημένης με αρ.**-2016** εντολής ελέγχου.

Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, προκύπτουν τα ακόλουθα : Δυνάμει του με αριθμ.-2002 συμφωνητικού σύστασης, συστήθηκε η κοινοπραξία με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, μεταξύ των εταιριών «.....» με ΑΦΜκαι «.....» με ΑΦΜ, οι οποίες συμμετείχαν κατά ποσοστό 75% και 25%, αντίστοιχα, για την εκτέλεση του έργου «.....». Διαχειριστής της κοινοπραξίας, ορίστηκε ο με ΑΦΜ, ο οποίος ασκούσε παράλληλα και καθήκοντα Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρίας «.....». Σημειώνεται ότι ο προσφεύγων,, άσκησε καθήκοντα Προέδρου και Διευθύνοντος συμβούλου στην ανώνυμη εταιρία «.....», από την έναρξη λειτουργίας της (...../1994), έως και κατά το χρόνο κήρυξης της πτώχευσης αυτής.

Επίσης, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει, ότι η ανώνυμη εταιρία –μέλος της κοινοπραξίας, με την επωνυμία «.....», δυνάμει της με αριθμ./2010 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης και διορίστηκε σύνδικος της πτώχευσης η δικηγόρος,

Σημειώνεται, ότι ο έλεγχος διενεργήθηκε κατόπιν : α) του με αρ πρωτ-2008 Δελτίου πληροφοριών με συν/μένη έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. της Δ.Ο.Υ., και β) του με αρ πρωτ2010 Δελτίου πληροφοριών της Δ.Ο.Υ., με συν/μένη έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ.. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του ελέγχου, η Κοινοπραξία με την επωνυμία «.....» ζήτησε, έλαβε και καταχώρησε στα τηρούμενα βιβλία της ένα (1) εικονικό ως προς τη συναλλαγή, φορολογικό στοιχείο καθαρής αξίας 86.840,75 € πλέον Φ.Π.Α. ύψους 15.631,35 €, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 12 παρ. 1,9, 10, 11 και 14, 18 παρ. 1, 2 και 9 και 30 παρ. 4, 7 του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.) Επίσης, διαπιστώθηκε ανακριβής υποβολή συγκεντρωτικής κατάστασης προμηθευτών χρήσης 2004, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 20 παρ. 1 & 3 του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.) που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 7 παρ. 3ζ΄του ν. 4337/2015.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Η εταιρία «.....» στην οποία μετείχε, δεν ευθύνεται για τις παραβάσεις και παραλήψεις της κοινοπραξίας, όπως περιγράφονται στην πράξη αυτή και σε κάθε περίπτωση, η ευθύνη της εταιρίας περιορίζεται στο ποσοστό συμμετοχής της στην εν λόγω κοινοπραξία.

- Η προσβαλλόμενη πράξη σε κάθε περίπτωση, θα έπρεπε να είχε κοινοποιηθεί στη σύνδικο της πτωχής εταιρίας «.....», ως μόνης αρμοδίου να προβάλλει αντιρρήσεις σχετικά με την τυχόν ευθύνη της εταιρίας «.....» για τα χρέη της κοινοπραξίας.
- Άκυρη κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης δεδομένου ότι δεν στοιχειοθετείται προσωπική φορολογική ευθύνη εις βάρος του.
- Το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου για την διενέργεια ελέγχου για την υπό κρίση διαχειριστική περίοδο, υπέκυψε στην πενταετή παραγραφή.

Ως προς τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί έλλειψης προσωπικής του ευθύνης για τα χρέη της Κοινοπραξίας και μη νόμιμης επίδοσης της καταλογιστικής πράξης

Επειδή πλέον με το άρθρο 50 παρ. 7 του ν. 4174/2013 πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1882/1990 « Μέτρα για την περιστολή τους φοροδιαφυγής, διαρρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία και τους διατάξεις - (ΦΕΚ τ. Α' 43) », ορίζεται ότι: « Για τους κοινοπραξίες, τους κοινωνίες και τους αστικές εταιρείες, που ασκούν επιχείρηση, οι οφειλές κύριες και πρόσθετες, από φόρους, τέλη, εισφορές και από πρόστιμα για φορολογικές παραβάσεις γενικά που αφορούν αυτές βεβαιώνονται στο όνομά τους, η ευθύνη τους για την καταβολή των οφειλών αυτών βαρύνει αλληλεγγύως και σε ολόκληρο καθένα από τα μέλη τους ».

Περαιτέρω από τους συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 741 του Α.Κ., 20 του Εμπορικού Νόμου και 2 του Διατάγματος τους 2/14-5-1835 « Περί αρμοδιότητας των Εμποροδικείων » συνάγεται ότι, η κοινοπραξία, που με ιδιαίτερη, επωνυμία ή με τα ονόματα όλων των μελών τους, αναλαμβάνει ως ανάδοχος την εκτέλεση τεχνικού έργου, το οποίο, κατά τα ουσιώδη στοιχεία του, αποτελεί επιχείρηση χειροτεχνίας και επομένως αντικειμενικά εμπορική πράξη έχει το χαρακτήρα ομόρρυθμης εμπορικής εταιρείας. Εάν δεν υποβλήθηκε τις διατυπώσεις, δημοσιότητας που προβλέπει το άρθρο 42 του Εμπορικού Νόμου για τις ομόρρυθμες εταιρείες, λειτουργεί ως ομόρρυθμη εταιρεία « εν τοις πράγμασι », οπότε τα μέλη της θα ευθύνονται απεριορίστως και εις ολόκληρον για τις υποχρεώσεις της. (Α.Π. 1608/2006, 1180/1995).

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1269/25-10-1995 με την οποία κοινοποιήθηκε η με αριθμ. 547-1995 γνωμοδότηση σχετικά με την ευθύνη μελών των κοινοπραξιών, ορίζεται ότι : « Με το ν. 1882/90 ο οποίος τιτλοφορείται μέτρα για την περιστολή της φοροδιαφυγής, διαρρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις, έγιναν διάφορες τροποποιήσεις της φορολογικής

νομοθεσίας, που σκοπό είχαν, κατά την εισηγητική έκθεση του νόμου, να περιστείλουν την απόκρυψη φορολογητέας ύλης καθώς και να συμβάλλουν στην ταχεία είσπραξη των δημοσίων εσόδων ιδία ενόψει της διαμεσολαβησάσης καταργήσεως του εντάλματος προσωπικής κράτησης.

Στην παράγραφο 10 του άρθρου 4 του ν. 1882/1990 ορίζεται ότι για τις κοινοπραξίες, τις κοινωνίες και τις αστικές εταιρίες που ασκούν επιχείρηση, οι οφειλές κύριες και πρόσθετες, από φόρους, τέλη, εισφορές και από πρόστιμα για φορολογικές παραβάσεις γενικά που αφορούν αυτές βεβαιώνονται στο όνομά τους, η ευθύνη όμως για την καταβολή των οφειλών αυτών βαρύνει αλληλεγγύως και σε ολόκληρο καθένα από τα μέλη τους.

Με την άνω διάταξη εσκοπήθη η συμπλήρωση του νομοθετικού κενού που υπήρχε σχετικά με το πρόσωπο στο όνομα του οποίου γίνεται η βεβαίωση των οφειλών των κοινοπραξιών κ.λπ., καθώς και το ποιος έχει την ευθύνη για την καταβολή των οφειλών αυτών, καθόσον η κοινοπραξία, η κοινωνία και η αστική εταιρεία δεν έχουν ιδία αυθύπαρκτη νομική προσωπικότητα (βλ. εισηγητική έκθεση επί του άνω άρθρου).»

Επειδή, εξάλλου με την εισαγωγή του ν. 4072/2012 εισήχθη η διάταξη του άρθρου 293, με την οποία ορίζεται ότι :

«1. Η κοινοπραξία είναι εταιρεία χωρίς νομική προσωπικότητα. Εφόσον καταχωρισθεί στο Γ.Ε.ΜΗ. ή εμφανίζεται προς τα έξω, αποκτά, ως ένωση προσώπων, ικανότητα δικαίου και πτωχευτική ικανότητα.

2. Στην κοινοπραξία που συστήθηκε με σκοπό το συντονισμό της δραστηριότητας των μελών της εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την αστική εταιρεία. Η σύμβαση κοινοπραξίας μπορεί να προβλέπει ότι για τις υποχρεώσεις της κοινοπραξίας έναντι τρίτων τα κοινοπρακτούντα μέλη θα ευθύνονται εις ολόκληρον.

3. Εφόσον η κοινοπραξία ασκεί εμπορική δραστηριότητα, καταχωρίζεται υποχρεωτικά στο Γ.Ε.ΜΗ. και εφαρμόζονται ως προς αυτήν αναλόγως οι διατάξεις για την ομόρρυθμη εταιρεία.

4. Οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και στις ειδικά ρυθμιζόμενες κοινοπραξίες, εκτός αν υπάρχει αντίθετη πρόβλεψη στην ειδική ρύθμιση.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 115 του ν. 2238/1994, ορίζεται ότι : «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών ή συνεταιρισμών κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Στις ανώνυμες εταιρίες, που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως μαζί με τα πιο πάνω πρόσωπα, για την πληρωμή των κατά το προηγούμενο εδάφιο

οφειλόμενων φόρων της διαλυόμενης εταιρίας και εκείνη που την απορρόφησε ή η νέα εταιρία που συστήθηκε ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Τα πρόσωπα που αναφέρονται πιο πάνω έχουν δικαίωμα αναγωγής κατά των προσώπων που διατέλεσαν σύμβουλοι, καθώς και μέλη ή μέτοχοι του νομικού προσώπου κατά το χρόνο της διάλυσής του ως προς τους φόρους που αφορούν σε χρήσεις προγενέστερες από την έναρξη της εκκαθάρισης ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.

3. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν, ως εξής:

α) Αν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά.

β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 47α του ν. 2190/1920 (περί ανωνύμων εταιριών): «1. Η Εταιρεία λύεται: α) άμα τη παρόδω του εν τω καταστατικώ οριζομένου χρόνου διάρκειας αυτής, β) δι' αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως λαμβανομένης τας διατάξεις του άρθρου 29 παράγραφος 3 και 31 παράγραφος 2 και γ) άμα τη κηρύξει της εταιρίας εις κατάστασιν πτωχεύσεως.»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Με το απόιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία «.....» και της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία «.....» συστάθηκε κοινοπραξία με την επωνυμία «.....», με σκοπό την εκτέλεση του δημοσίου έργου «.....» και στο άρθρο 12 αυτού ορίζεται ότι: «σε περίπτωση πτωχεύσεως, αναγκαστικής διαχειρίσεως, θέσεως υπό εκκαθάριση ή διαλύσεως μιας των ανωνύμων εταιριών που μετέχουν στην παρούσα Κ/Ξ οι εργασίες της συνεχίζονται μεταξύ των κληρονόμων ή διαχειριστών ή εκκαθαριστών της διαλυθείσης ανωνύμου εταιρίας μέχρι της αποπερατώσεως του έργου και των τυχόν εργασιών που θα της ανατεθούν κατ'επέκταση, αλλά και μέχρι της οριστικής παραλαβής του όλου έργου από τον εργοδότη».

Από το συνδυασμό των προαναφερθέντων διατάξεων, προκύπτει ότι, καταρχάς, οι ανώνυμες εταιρίες «.....» και «.....», ευθύνονται αλληλεγγύως και σε ολόκληρο, για την καταβολή των οφειλών που βαρύνουν την κοινοπραξία «.....», ως μέλη αυτής. Παράλληλα, ο προσφεύγων ευθύνεται προσωπικά, και αλληλέγγυα για τα χρέη της ανώνυμης εταιρίας «.....», της οποίας υπήρξε διευθύνων σύμβουλος από την έναρξη της λειτουργίας της έως και την πτώχευση –λύση αυτής, κατά την 23/02/2010. Συνεπώς, ορθά η φορολογική αρχή, αφενός,

κοινοποίησε (κατά την/2017) στον προσφεύγοντα, την προσβαλλόμενη πράξη, ως προσωπικά ευθυνόμενου προσώπου για τα χρέη της ανώνυμης εταιρίας, και αφετέρου, στη σύνδικο της πτωχής εταιρίας (στις/2017), και ως εκ τούτου, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί περί ακύρωσης της πράξης λόγω έλλειψης προσωπικής του ευθύνης και μη νόμιμης επίδοσης της προσβαλλόμενης πράξης, απορρίπτονται ως αβάσιμοι, εφόσον η κοινοπραξία, της οποίας ο προσφεύγων φέρει την ιδιότητα του νόμιμου εκπροσώπου ενός των μελών της, συνιστά, σύμφωνα με τα ως άνω εκτιθέμενα, ομόρρυθμη εταιρεία εν τοις πράγμασι και συνεπώς είναι υποκείμενο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που δημιουργούνται από τη δράση των μελών της, τα οποία υπέχουν ατομική και εις ολόκληρο ευθύνη για τα χρέη της κοινοπραξίας.

Ως προς τον ισχυρισμό περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για διενέργεια ελέγχου

Επειδή στο άρθρο 72§11 Ν. 4174/2013 (πρώην άρθρο 66) ορίζεται ότι: «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 84 παράγραφος 1 του Ν.2238/1994 ορίζεται ότι: «Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της Δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.».

Επειδή περαιτέρω, στην παρ.5. του άρθρου 84 του ν. 2238/1994, ορίζεται ότι «αν δεν υποβληθεί δήλωση φορολογίας εισοδήματος ή δήλωση απόδοσης παρακρατούμενων φόρων ή δήλωση φόρου εισοδήματος του άρθρου 64, το δικαίωμα του Δημοσίου να κοινοποιήσει το φύλλο ελέγχου ή την πράξη καταλογισμού φόρου του άρθρου 64, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της δήλωσης. Σε περίπτωση υποβολής των πιο πάνω δηλώσεων κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους πριν από την ημερομηνία λήξης του χρόνου παραγραφής, το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλου ελέγχου παραγράφεται μετά την πάροδο τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολής της δήλωσης.»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του αριθ. Πρωτ. Δ12Β 1171079 ΕΞ 17-12-2010 εγγράφου του Υπουργείου Οικονομικών ορίζεται ότι : «Το Β΄ Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με την 173/2006 ομόφωνη γνωμοδότησή του, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, γνωμοδότησε ότι, με βάση την παρ. 4 του άρθρου 68 το ν.δ. 3323/1955(ήδη παρ. 5 του άρθρου 84 του Κ.Φ.Ε.), αν η δήλωση φορολογίας εισοδήματος, ή η δήλωση απόδοσης παρακρατούμενων φόρων ή αποτελεσμάτων Ο.Ε. κ.λ.π. δεν υποβληθεί μέσα στη νόμιμη προθεσμία, αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας αυτής η προβλεπόμενη δεκαπενταετής παραγραφή και το γεγονός αυτό δεν αναιρείται από τυχόν μεταγενέστερη υποβολή εκπρόθεσμης δήλωσης, αφού κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις (σχετ. 1002057/12/Α0012/8-1-2007 διαταγή). Δηλαδή, συνεχίζει η ίδια γνωμοδότηση, κατά την εφαρμογή της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 84 του Κ.Φ.Ε. η υποβολή εκπρόθεσμης δήλωσης εξομοιώνεται με τη μη υποβολή δήλωσης.»

Επειδή, στο άρθρο 9§5 του Ν.2523/97 ρητά ορίζεται ότι: «οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής που έπεται εκείνης στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα ΚΒΣ ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, δεν συντρέχει περίπτωση ελέγχου με συμπληρωματικά στοιχεία, δεδομένου ότι αυτά είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας, εντούτοις, επειδή έχει υποβληθεί η δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2005, εκπρόθεσμα (22/06/2005), τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 84 του ν. 2238/1994, περί δεκαπενταετούς παραγραφής και το δικαίωμα του Δημοσίου για διενέργεια αρχικής εγγραφής, για τη χρήση 2004, παραγράφεται μετά την πάροδο της δεκαπενταετίας, από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της δήλωσης, ήτοι, μετά την 31/12/2020.

Κατά συνέπεια, ο εν λόγω ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της από2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής τουμε ΑΦΜ,

Οριστική φορολογική υποχρέωση της Κοινοπραξίας με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ'αρ.-2017 οριστική πράξη προστίμου διαχειριστικής περιόδου 01/01/2004-31/12/2004)

	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης
Πρόστιμο άρθρου 7 παρ. 3ζ' ν. 4337/2015, λόγω ανακριβούς υποβολή συγκεντρωτικής κατάστασης προμηθευτών χρήσης 2004	300,00	300,00

Υπ'αρ.-2017 οριστική πράξη προστίμου διαχειριστικής περιόδου 01/01/2004-31/12/2004)

	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης
Πρόστιμο άρθρου 7 παρ. 3β' ν. 4337/2015, λόγω ζήτησης και καταχώρησης στα τηρούμενα βιβλία ενός εικονικού φορολογικού στοιχείου καθαρής αξίας 86.840,75 €	34.736,30	34.736,30

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

Η υπάλληλος του Αυτοτελούς

Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.